

er oplyst — at indhente Sømandsforbundets sanktion til at indsætte en statsbanefærge på ruten.

Forespørgslen har imidlertid et principielt sigte. Efter vor opfattelse må det være lovgivningsmagtens, regeringens pligt at sikre *Bornholm de tilstrækkelige trafikforbindelser og forsyninger* på samme måde som det øvrige land. Ud fra dette synspunkt kan det nu gennemførte ikke betragtes som en endelig løsning af problemet. Den omtalte færge skal kun gå hver anden dag; kun livsvigtige varer kan medføres og kun i det omfang, færgens kapacitet tillader det. Nogen ligestilling med det øvrige land er således ikke skabt, og vi må opfordre regeringen til at arbejde videre med spørgsmålet. Et tilsvarende problem for Grønland er ved at opstå; vi håber på og regner med, at den højtærede Grønlandsminister i den anledning vil tage et selvstændigt initiativ.“

Som svar på forespørgslen udtalte *statsministeren* bl. a.:

„Årsagen til, at det er gået på denne måde, er jo, at forbindelsen opretholdes af et privat dampskibsselskab, der er medlem af Arbejdsgiverforeningen og derfor bliver strejkeramt med det samme, når der udbræder transportstrejke.

Hvad angår påstanden om, at der har været passivitet inden for regeringen, vil jeg sige, at noget sådant har ikke været tilfældet. Så snart den søværts forbindelse med Bornholm blev afbrudt, tog vi sagen op, og vi har fulgt den til stadighed; navnlig har amtmanden på Bornholm holdt os orienteret om forsyningssituationen; vi har stadig været underrettet derom.

Der blev også straks gjort forsøg på på trods af strejken at opretholde forbindelsen med Bornholm. Der har været ført en række forhandlinger, hvori har deltaget repræsentanter for såvel arbejdsgiverne som sømændene, med det formål at undersøge, om der var mulighed for, at selskabets skibe kunne sejle trods transportkonflikten. Dette kunne imidlertid ikke lade sig gøre. Man kan drøfte, hvad årsagen er hertil. Så vidt jeg kan skønne, har villigheden ikke været særlig stor hos nogen af de to parter.

Endvidere kunne man i sidste uge forvente, at strejkesituationen udløstes i, at der kunne stilles et mæglingsforslag og forhandlingerne genoptages, og derfor var det først i slutningen af sidste uge, at vi måtte se i øjnene, at vi kunne gå ind i denne uge uden at have søværts forbindelse med Bornholm. Vi drøftede derfor, hvorledes dette kunne tilvejebringes. Som det ærede medlem nævnte, har statsbanerne indsat en færge, „Freia“, der er gået her fra byen til morgen. Meningen er, at den skal vende tilbage i morgen; den skal sejle i pendultrafik, altså hver anden dag hver anden vej. Det er givet, at der her er tale om en ordning, der højst kan vare, så længe de nuværende tilstande er til stede.

Jeg ved godt, at man på Bornholm — det fremgår også af en henvendelse, jeg har modtaget fra Bornholm — mener, at man måske